

PIPLÖK, m. sing. En sort lök med hvita, röda och gulaktiga lökar. *Allium fistulosum*. Kallas äfv. Källök.

PIPMAKARE, m. 3. En, som tillverkar tobakspipor.

PIPMASK, m. 2. Se *Pipkorall*.

PIPMERGEL, m. sing. En art mergel.

PIPMOSSA, f. 1. Se *Pippolyp*.

PIPMUR, m. 2. Muren kring en skorstens-pipa.

PIPNUBB, m. 2. (pop.) Tobakspipa med ganska kort skaft.

PIPNÄSSLA, f. 1. Se *Blindnäsula*.

PIPP, m. sing. Se *Hönstippen*.

PIPPA, f. 1. (i barnspråket) Se *Lus*.

PIPPERLING, se *Pepperling*.

PIPPING, m. 2. (fr. *Pepin*) En sort äpplen, små, välsmakliga, och som hålla sig länge.

PIPPOLYP, -- y'p, m. 3. (nat. hist.) Ett släkte af Rödpolyperna, hornaktig, gul och pipig, ej olik ett halmstrå. *Tubularia indivisa*.

PIPRENSARE, m. 3. Redskap, hvarmed pip-skaft rengöras.

PIPRÄNNA, f. 1. Den urhålkade delen af böss-stocken, hvori pipan infalles.

PIPSKAFT, n. 3. Det rörformiga skaftet till en tobakspipa.

PIPSKÄGG, n. 3. Kort, smalt, spetsigt skägg på hakan.

PIPSTOCK, m. 2. Tjock planka öfver hvarje väderläda i ett orgverk, af samma storlek som denna, och i hvilken piporna äro insatta.

PIPSTÄLLNING, f. 2. Enkom gjord ställning af trä för tobakspipor.

PIPSÅR, n. 3. Se *Fistel*.

PIPTÅ, f. 3. (bot.) Se *Pipdån*.

PIPTÄNDARE, m. 3. Se *Fidibus*.

PIPUGN, m. 2. Ugn, hvori tobakspipor brännas.

PIPVERK, n. 3. 1) Maskin, inrättning med pipor. — 2) Piporna i ett orgverk.

PIRAT, -ät, m. 3. (grek. *Peiratās*) 1) Sjö-röfvare. — 2) Liten påse, hvori fruntimmer för-vara sysaker o. d.

PIRK, m. 2. Ett slags fiskredskap, bestående af flera å ett blysanke fästade, utstående krok- och hvilket hålles i ständig rörelse i vattnet.

PIRKA, v. n. 1. (fisk.) Förmedelst pirk hugga fisk i stämnen.

PIRKEN, pi'rrk'n, m. sing. Se *Johannisört*.

PIROG, -ög, m. 3. Ett slags större indiansk kanot.

PIRRA, f. sing. Ett slags sällskapsspel med en tärningsformig snurra, hvarpå bokstäfver eller tärningsögon äro tecknade.

PIRRÖGD, a. 2. (fam.) Som har eldiga ögon.

PIRUETT, -- ä'tt, m. 3. (fr. *Pirouette*) 1) (dansk.) Svängning rundt omkring på ena fotspetsen. — 2) (ridk.) En hästs svängning omkring på samma ställe.

PIRUM, pi'rumm, adj. oböjl. (fam.) *Vara, göra, bli p.*, berusad.

PIRÅL, pi'rål, m. 2. Fastgälig broskfisk, med en 14 till 16 tum lång, ormlig kropp, slemmig och ringlad af skrynklar, samt utan ögon. *Myxine glutinosa*.

PISANG, -ång, m. 3. Den utmärkt välsmakliga frukten af trädet *Musa paradisiaca*, som odlas i Ostindien, Amerika och på Söderhafs-öarna.

PISANGÄTARE, -ång ---, m. 3. En tropisk fågel, lik en höna, violett med röda vingar. *Musophaga violacea*.

PISK, n. sing. (fam.) Se *Stryk*.

PISKA, f. 1. 1) Redskap, bestående af flätade läderremmar eller tagelsnoder med en snärt eller tamp i ändan, fästad vid ändan af ett skaft och begagnad att dermed pådrifva hästar eller andra dragare. — 2) Se *Härpiska, Hålmålpiska*. — *Ss. Piskskaft*.

PISKA, v. a. 1. 1) Slå, pådrifva med piska. *P. en negerlaf. P. en häst. P. och slå. P. på'*, slå eftertryckligt med piska. *P. sönder*, sarga med piskslängar. — 2) (i allm.) Slå, ge stryk. *P. med en rotting, en käpp. P. kläder*, slå dem med käpp, rotting, för att utdrifva dammet. *Regnet, snön p-r i ansigtet*, slår i ansigtet. *P. bört, i'n*, se *Bortpiska, Inpiska. Haglet p-r in fönstren*, inslår dem. *P. på'*, ge dugtigt med stryk. *P. sönder*, göra söndrig genom piskning, t. ex.: *P. sönder kläder. P. upp*, ge någon ryggén full med stryk. *P. út*, se *Utpiska*. — 3) (hatm.) Omröra ull med bågen. — *Piskande*, n. 4. o. *Piskning*, f. 2.

PISKRAPP, n. 3. eller

PISKSLÄNG, m. 2. Slag med piska.

PISKSMÄLL, m. 2. Smäll, som göres med piska.

PISKSNUKRA, f. 1. Snurra, som drifves omkring med piska.

PISKSNÄRT, m. 2. Snärt (se d. o.) på en piska.

PISS, m. sing. (lägt) Se *Urin*.

PISSA, v. n. 1. (lägt) Kasta sitt vatten. — *Pissande*, n. 4. o. *Pissning*, f. 2.

PISSMYRA, f. 1. Se *Eltermyra*.

PISSPOTTA, f. 1. (lägt) Se *Nattpotta*.

PISSSTÄLLE, n. 4. (lägt) Särskilt ställe, der man får kasta sitt vatten.

PISSTRÄNGD, a. 2. (lägt) Se *Pinkträngd*.

PISSVRÅ, f. 2. (lägt) Se *Pissställe*.

PISSVÄSKA, f. 1. (lägt) Qvinna, som ofta kastar sitt vatten.

PISTACIE, pistásche, m. 3. (grek. *Pistakia*) Den välsmakliga, mandel liknande frukten af:

PISTACIETRÄD, pistáscheträ'd, n. 3. Ett trädslag af *Therebinthaceae*, i norra Afrika och södra Europa. *Pistacia vera*.

PISTILL, -i'll, m. 3. (lat. *Pistillum*) Honorganet eller det qvinliga verktyget för befruktningen hos blommorna.

PISTOL, -öl, m. 3. (fr. *Pistolet*) Kort skjutgevär att bära i bättet eller föra fästad vid sadelbommen. Kallades fordom Bältes- eller Sadelrör. — *Ss. P-kula, -skott*.

PISTOL, -öl, m. 3. (fr. *Pistole*) Ett spanskt guldmünt, omkring 2 Rdr 40 sk. svenskt silfver.

PISOLETTGULD, -- lättguld, n. sing. Guld, som håller 20 karat 4 grän.

PISTOLHÖLSTER, -öhhö'list'r, n. 3. Fodral på ömse sidor af sadeln, att deri förvara pistoler.

PISTOLHÖLSTERKAPPA, f. 1. Betäckning af läder eller kläde öfver pistolhölster.

PISTOLKOLF, m. 2. pl. — *kolfvar*. Tjockändan af en pistol, eller den man håller om med handen.

PISTOLSMED, m. 3. En, som tillverkar pistoler af alla slag.

PISTÄNG, pistång, m. 3. (fr. *Piston*) Pumpstång; kolfven som går upp och ned i cylindern på en ångmaskin.

PITSCHAFT, pitschäfft, n. 3. ell. **PITSCHER**, pitschér, n. 3. (t. *Petschaft*) Signet, sigill.

PITSCHERRING, pitscherr'ng, m. 2. Ring med infattad sten, hvori ens vapen eller begyn-